

jaa forderveligt for den, at den vilde være dødsdømt. Nu er der iøvrigt under de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Udvalget og de Deputationer, der ere komne til Udvalget for at tale for de forskjellige Projekter, kommet frem, at man ubeløftende burde tage Hensyn til Landboernes Tarv, og at man ikke kunde tage Hensyn til „de smaa Kjøbstæder“. Ved de smaa Kjøbstæder sigtes der jo her til Hobro og Ribe. Jeg er imidlertid overbevist om, at den danske Rigsdag ingenfinde vil gaa ind paa det Resonnement, at man uden videre skulde tilføje Hensynet til de smaa Kjøbstæder. Hvis man skulde have en Bane Løgstør—Biborg med en Sidebane fra Mars til Aalborg, kan jeg ikke se rettere, end at man med Nødvendighed for at varetage Hobros Tarv maatte lægge en Sidebane ind til Hobro, og at man ligeledes ogsaa maatte give Ribe en Stikbane, men saa vilde man komme til et meget stort Jernbaneanlæg. Man vilde da i Virkeligheden faae en Korsbane, en Bane Løgstør—Hobro, staaret af en Bane Aalborg—Biborg med en Stikbane til Ribe. Der er ingensteds Tvivl om, at det vilde være overordentlig herligt at faae en saadan Bane, og der vil i og for sig ikke være Noget at indvende imod det, men der er den uheldige Omstændighed derved, at baade Anlægget af Banen og Jernbanedriften er en meget kostbar Ting. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at et saadant Baneanlæg som jeg her omtaler, ikke kan siges at staa i nogensteds rimeligt Forhold til, hvad denne Egn vil kunne gjøre Krav paa efter dens Befolkning og dens Hartkorn m. m. Udvalget har derfor ikke været i nogensteds Tvivl om, at et saadant Projekt kunde man ikke indlade sig paa, og det saa meget mindre, som Regeringsforlaget ikke i fjerneste Maade vilde være præjudicerende for senere at optage det videregaaende Projekt. Naar man fik en Bane fra Løgstør til Hobro, vilde der ikke være Noget til Hinder for, at man senere byggede Banen Biborg—Mars—Aalborg med en Stikbane til Ribe. Jeg har dvælet udførligt ved dette Punkt, fordi det har været et Hovedspørgsmaal i Udvalget, om man ikke kunde gaa ind paa et saadant Forslag paa Grund af de Ønsker, der ere fremkomne fra de vedkommende Egne.

Et æret Mindretal af Udvalget har foreslaaet, at man til den af Regeringen projekterede Bane skulde knytte dels en Sidebane til Viborg og dels en af Staten drevet Dampfærgeforbindelse fra Løgstør til Hanherederne. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne gaa med til dette Forslag.

Det har jo ganske vist det Gode, at det vilde staae en stor Del af Himmerland en Jernbane, nemlig Viborgs Opland mod Nord. Den vilde ikke være til nogensteds Jerntrædigelse, hverken for Løgstør eller Hobro; det maatte blive de tre Kjøbstæders Sag at kjæmpe om det Opland, med hvilket de ere blevne satte i Forbindelse. Men de samme Hensyn, som gjøre, at hele Udvalget har maattet modsætte sig det større Projekt, har ogsaa været bestemmende for Udvalgets Flertal til ikke at gaa med til dette Forslag. Hvor lang en saadan Sidebane vil blive, maa bero paa, hvilke Bugter den vilde slaa. Den vilde vistnok blive mindst 5 Mil, og i Stedet for at bygge 7½ Mil Bane vilde man altsaa komme til at bygge 12½. Dette forekommer Udvalgets Flertal at være for meget at have for paa een Gang, saa meget mere som Regeringsforlagets Vedtagelse jo ikke er præjudicerende for, at man senere lægger en Jernbane ned til Viborg. Der er ogsaa en anden Betænkelse, som frembyder sig ved nu at gaa ind paa en saadan Jernbane; thi bag den ligger, som jeg før berørte, Spørgsmaalet om Forskættelsen Sydpa; det er derfor ganske naturligt, om Spørgsmaalet om en Bane fra Løgstør til Hobro behandles uafhængigt af hint Spørgsmaal. Det ærede Medlem, som har stillet dette Forslag, har støttet det paa en Hovedbetragtning, som jeg ikke kan lade være at gjøre nogle Bemærkninger til, fordi den ved første Diekst synes at se tiltalende ud. Han anfører til Støtte for sit Forslag, at medens der er Uenighed mellem de deri interesserede Parter om, hvorvidt man skal lægge en Bane til Ostbanen, til Hobro eller til Arden eller noget høiere oppe, saa ere Alle uden nogensteds Udbetragelse enige om at anbefale, at der skal bygges en Bane ned til Viborg. Det kunde synes at være et ret vægtigt Argument, men jeg tror, at det i Virkeligheden siger meget Lidt for ikke at sige omtrent slet Intet. Man maa nemlig huske paa, at Forholdet er det, at Alle de, som anbefale, at man skal gaa tillige ned til Viborg, ere saa temmelig paa det Reene med, at der i ethvert Fald vil komme en Bane fra Løgstør til Hobro eller mulig til et andet Sted paa den østjydske Længdebane, og saa er det ikke saa underligt, om de tillige finde, at det vilde være overordentlig rart, om de ogsaa kunde faae en Bane til Viborg. Selvsølgelig vil en saadan Bane være afgjort i det viborgske Oplands Interesse, men hvad angaar den øvrige Befolkning, har den heller ikke nogensteds Grund til at udtale sig imod den; hvis der kan gives andre Egne af Himmerland en Saands-